

berlighed, at en Beslutning, som siger, at det skal afgjøres ved Lov, hvilken Pension eller Godtgjørelse der bliver at tillægge, kun skulde gaae ud paa at holde det Spørgsmaal, om der skal tillægges en Pension, hvilket allerede har foreligget og er blevet besvaret benægtende, aabent. Jeg skal med Hensyn til hvad den ærede Krigsminister sidst bemærkede endnu kun tilføje, at, da det blev indvendt, at, naar der var ganske særdeles Omstændigheder, der kunde begrunde, at en særlig Pension eller Sligt undtagelsesviis kunde tillægges en Enkelt paa Grund af hans Fortjenester eller særlige Forhold, da kunde Regjeringen jo til enhver Tid dermed komme til Rigsdagen, svarede Krigsministeren herpaa, at det vilde være meget besværligt, saaledes at komme med Love for enkelte Tilfælde, og at det var meget ønskeligt at faae en almindelig Classification, som kunde befrie baade Regjeringen og Rigsdagen fra at komme med saadanne særlige Love om enkelte Personer, og dette, at man skulde undgaae særlige Love om enkelte Personer, og at man derimod skulde faae en almindelig Lov, som opstillede almindelige Regler for, hvorledes disse Tilfælde skulde behandles, skulde opnaaes ved en Beslutning, der lyder saaledes: Afstediges en Reserveofficer senere paa Grund af Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, bliver ved en særlig Lov at bestemme, hvilken Pension eller Godtgjørelse der vil være at tillægge ham. Forevrigt har jeg allerede maattet opleve saamange Exempler paa den ærede Krigsministers Fortolkningskunst, at i den Retning Intet mere kan forundre mig.

Tscherning: Den næstfødste Taler gjorde en Bemærkning om denne Lov, som jeg ikke troer bør gaae uændset hen. Han sagde, at det, vi her beslutte, kun er en Beslutning af en Trebiedeel af den lovgivende Magt. Det vilde det være, hvis dette Forslag var bragt ind i denne Forsamling ved et af Medlemmernes Indbringelsesret (Hør!), men det foreligger os i alt Væsentligt, i dets hele Grundlag som indbragt efter Regjeringens Ordre og af Krigsministeriet, og den nuværende Krigsminister kan ikke stille sig fra dette Forslag uden at stille sig fra Krigsministeriet (Hør!), thi det er efter Kongens Ordre, at det er ind-

bragt her af Krigsministeren (Hør!), og den Sætning, som man vil have bort, og hvorfor man vil have en anden indsat, afviger i intet Væsentligt fra det oprindelige Forslag, og, forsaavidt den afviger, er det paa Grund af den nærværende Krigsministers Ønske (Hør!). Det er ham, som har givet Udvalget Motiv til den Form, som Lovforslaget nu har, der forevrigt ganske stemmer med det Grundlag, som Loven havde, da den blev indbragt i Thinget, og som altsaa Thinget har godt og grundet Haab om vil være tilfredsstillende for Regjeringen, naar det ikke lider nogen anden Forandring. Man kan ikke i Almindelighed her vente, at en Lov, indbragt i Thinget af Regjeringen, og voteret i alle dens Hovedprinciper, skal, vendende tilbage til Regjeringen, favne dens Bisald.

Madvig: Jeg vil blot, for at forebygge Misforstaaelse, erklære, at jeg, med Hensyn til Regjeringens Stilling til denne Lov, og med Hensyn til den store Sandsynlighed, der er for, at Regjeringen maa billige den, er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbet. Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Naar jeg talte om vor Forpligtelse til at holde paa, hvad der er vedtaget af Thinget, udhævede jeg kun den Indskrænkning, som vor Beslutning har i sin Betydning, men jeg holder ligesaa meget paa Beslutningens Rigtighed, og jeg holder ogsaa ligesaa meget paa, at jeg ventte, at Regjeringen vil opretholde den.

Krigsministeren: Jeg har allerede strax fra Begyndelsen af udtalt, at, naar jeg i enkelte Detailler af denne Lov afveg fra min Forgængers Forslag, saa var det, fordi jeg allerede tidligere har udtalt mig om den selvsamme Materie, nemlig ifjor. Den Forandring, som jeg har foreslaet i § 4, er aldeles ikke nogen væsentlig Forandring, som indgriber forstyrrende i den hele Lov, men blot et Forslag til, at den Godtgjørelse, der er optagen i Lovforslaget, og som er antagen af Udvalget, maa henstaae, for at tages særligt under Behandling, for ikke at præjudicere Sagen i dette Dieblif, da der dog, saavel i Thinget, som udenfor Thinget, er forskjellige Anskuelser om den rette Maade at belønne Reserveofficerernes Fortjeneste paa. Jeg kan ikke indsee, at deri